

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi uusjakojen tukemisesta
annetun lain muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksen mukaan uusjakojen tukemisesta annettua lakia tarkistettaisiin siten, että valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksua nopeutettaisiin yksityisen henkilön ja kuolinpesän osalta nykyisestä noin 24 vuodesta noin 15 vuoteen. Tilan siirron aiheuttamasta huomattavasta haitasta tai hankaluudesta taikka siirron aiheuttamista kustannuksista ei valtion varoista myönnettäisi enää avustuksia. Yksityiselle henkilölle ja kuolinpesälle ei myöskään myönnettäisi lykkäystä valtion varoista maksettujen kustannus-

ten takaisin perittävän osan takaisinmaksun vuotuismaksujen suorittamisesta.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset merkinnän tekemisestä lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin sellaisissa tapauksissa, joissa tila on panttina valtion varoista etukäteen maksettujen uusjaosta aiheutuneiden kustannusten takaisin suorittamisesta. Lisäksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös viivästyskoron perimisestä silloin, kun takaisin perittäviä kustannuksia ei makseta määräaikana.

Laki on tarkoitus saattaa voimaan heti sen tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi.

YLEISPERUSTELUT

Uusjakojen tukemisesta annetun lain (24/81) 2 §:n mukaan uusjakoihin liittyvät tilan siirrostä sekä tien ja kuivatustyön tekemisestä aiheutuvat kustannukset maksetaan etukäteen valtion varoista. Valtion varoista voidaan maksaa etukäteen myös sellaiset kustannukset, jotka aiheutuvat rakennusten rakentamisesta tilan siirron yhteydessä entistä parempaan kuntoon, viljelysten raivaamisesta peltotilusten muodon ja sijoituksen parantamiseksi sekä vedenhankinta- ja viemäröintilaitteiden rakentamisesta.

Näin maksetut kustannukset peritään lain 3 §:n nojalla takaisin valtiolle siltä osin, kuin ne eivät jää valtion lopulliseksi menoksi. Lain 3 §:n 2 momentin mukaan sellaisen toimituksen osalta, joka on tärkeä yleisen edun kannalta ja jonka osakkaiden yleinen taloudellinen tila antaa siihen aihetta, voidaan edellä mainituista kustannuksista jättää valtion lopulliseksi menoksi enintään 50 prosenttia. Milloin tällai-

nen toimitus suoritetaan alueellisen kehityksen edistämiseksi annetussa laissa (451/75) tarkoitetulla kehitysalueella tai siihen kuulumattomalla tukialueella, voidaan lain 3 §:n 3 momentin mukaan valtion lopulliseksi menoksi jättää enintään 85 prosenttia niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat tärkeimpien kuivatustöiden suorittamisesta ja tarkoituksenmukaisen tilussijoituksen aikaansaamiseksi tarvittavien teiden rakentamisesta.

Lain 5 §:n mukaan, jos tilan siirto tuottaa huomattavaa haittaa tai hankaluutta taikka jos siirron johdosta on suoritettava melkoisen suurta kuivatus-, tieteko- tai muita töitä, voidaan siirtyjälle, mikäli tämä on yksityinen henkilö tai kuolinpesä, myöntää valtion varoista avustusta. Avustuksen määrä ei saa ylittää maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä määrättävää enimmäismäärää. Avustuksen suuruutta määrättäessä on otettava huomioon siirtyjän varallisuus sekä haitan ja hankaluuden suu-

ruus. Uusjakojen tukemisesta annetun lain mukaisen avustuksen enimmäismääristä annettun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (541/81) mukaan on avustuksen enimmäismäärä 10 000 markkaa. Avustuksia ei käytännössä ole juurikaan myönnetty.

Valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksusta ovat säännökset lain 8 §:ssä, jonka mukaan yksityisen henkilön ja kuolinpesän on suoritettava takaisinmaksu kuuden prosentin suuruisina vuotuismaksuina, joista luetaan koroksi kolme prosenttia kulloinkin suorittamatta olevalle pääomalle ja muu osa pääoman lyhennykseksi. Muiden osakkaiden on suoritettava edellä tarkoitetuista kustannuksista takaisin perittävä osa yhdellä kertaa sen mukaan, kuin asetuksella säädetään.

Lain 9 §:n mukaan voi maanmittauskonttori yksityisen henkilön tai kuolinpesän osalta, milloin asianomaisen maksuvelvollisen taloudellinen asema sitä vaatii, myöntää lykkäystä enintään kaksi vuotta kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kymmenen vuotta. Siltä ajalta, jonka osalta on myönnetty lykkäystä, ei peritä korkoa.

Lain 8 ja 9 §:ään sisältyvät säännökset valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan perinnässä noudatettavasta menettelystä ovat vanhentuneita eivätkä vastaa tällä hetkellä tämänkaltaisilta säännöksiltä edellytettäviä vaatimuksia.

Yleisenä periaatteena valtiolle tulevista maksuista on, että viivästyneelle maksulle peritään viivästyskorkoa. Lakiin ei sisälly nykyään

säännöstä viivästyskoron perimisestä siinä tapauksessa, että takaisinperittäviä kustannuksia ei makseta erääntymispäivänä. Tämä on aiheuttanut käytännössä vaikeuksia.

Lain 10 §:n 1 momentin mukaan jaonalainen tila on panttina takaisin perittävien kustannusten suorittamisesta. Kustannukset saadaan ottaa tilasta siitä riippumatta, kuinka kauan ne ovat olleet maksamatta samalla etuoikeudella kuin kiinteistöstä menevistä julkisoikeudellisista suorituksista on säädetty. Pykälän 2 momentin mukaan vastaa kyseisten kustannusten takaisinmaksamisesta velallisena se, joka omistaa tilan.

Voimassa olevien säännösten mukaan valtiolle takaisin perittävistä kustannuksista ei tehdä merkintää lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin, vaikka tällaiset tilaa rasittavat kustannukset saattavat olla määrältään suuria. Useista muista vastaavanlaisista valtion saamisista tehdään merkintä lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Merkinnän puuttuminen lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä aiheuttaa ongelmia tilan ostajalle ja luotonantajalle.

Ehdotetut lainmuutokset nopeuttavat valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksua ja yksinkertaistavat lakia. Valtion varoista maksettujen kustannusten takaisinmaksun nopeutumisen markkamääräistä vaikutusta on vaikea määrittellä koska lainmuutokset eivät koske lain voimaantullessa jo aloitettuja toimituksia. Esitys ei merkitse muutoksia olemassa olevien hallintoyksiköiden organisaatiossa eikä aiheuta lisähenkilökunnan tarvetta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

5 §. Voimassa olevan pykälän mukaan jos tilan siirto tuottaa huomattavaa haittaa tai hankaluutta taikka jos siirron johdosta on suoritettava melkoisen suuria kuivatus-, tien- teko- tai muita töitä, voidaan siirtyjälle, mikäli tämä on yksityinen henkilö tai kuolinpesä, myöntää valtion varoista avustusta. Avustuksen määrä ei saa ylittää maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä määrättävää enimmäismäärää. Avustuksen suuruutta määrättäessä

on otettava huomioon siirtyjän varallisuus sekä haitan ja hankaluuden suuruus.

Avustuksella on pyritty osittain korvaamaan tilakeskuksen pakkosiirrosta aiheutuneita haittoja. Tilakeskusten siirrot perustuvat nykyisin kuitenkin lähes poikkeuksetta vapaaehtoisuuteen, jolloin siirtyjä hyväksyessään tilakeskusten siirtoesityksen on tietoinen siirron aiheuttamista kustannuksista ja valtion varoista maksettujen kustannusten takaisinmaksuehdoista. Siirtyjä on yleensä myös päätöstä tehdessään

tietoinen siitä missä määrin tilan siirtokustannukset jäävät valtion lopulliseksi menoksi.

Tapauksissa joissa tilan siirto ei perustu vapaaehtoisuuteen ei edellytyksiä avustuksen suorittamiselle juurikaan ole. Avustuksen edellytyksenä on, että siirto tuottaa huomattavaa haittaa tai hankaluutta taikka siirron johdosta on suoritettava melkoisen suuria kuivatus-, tiente- tai muita töitä. Tilan siirrolla pyritään olemassa olevan haitan pienentämiseen ja se voidaan toteuttaa siten, ettei suuria kuivatus-, tiente- tai muita töitä tule suoritettavaksi. Tätä osoittaa myös se, ettei avustuksia ole juurikaan myönnetty. Pykälä on muodostunut tarpeettomaksi, joten se ehdotetaan kumottavaksi.

6 ja 7 §. Pykälien muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja aiheutuvat siitä, että 5 § on ehdotettu kumottavaksi. Lisäksi 7 §:n 1 momentissa mainittu 12 prosentin vuotuinen korko on saatettu yhdenmukaiseksi yleisen viivästyskorkoprosentin kanssa.

8 §. Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksu on yksityisen henkilön ja kuolinpesän suoritettava kuuden prosentin suuruisina vuotuismaksuina, joista luetaan koroksi kolme prosenttia kulloinkin suorittamatta olevalle pääomalle ja muu osa pääoman lyhennykseksi. Muiden osakkaiden on suoritettava edellä tarkoitetuista kustannuksista takaisin perittävä osa yhdellä kertaa sen mukaan, kuin asetuksella säädetään.

Kuuden prosentin suuruisen vuotuismaksujen soveltaminen merkitsee noin 24 vuoden maksuaikaa, joka oli hyvin yleistä vastaavallisissa valtion saamisissa koskevilla säännöksillä vuosikymmenen alussa. Takaisin perittävät kustannukset ovat osakasta kohti pääsääntöisesti melko alhaiset eli noin 30 000 markkaa. Poikkeuksen muodostavat tilan rakennusten siirrot, joissa kustannukset voivat olla jopa 500 000 markkaa siirtoa kohden. Tilan rakennusten siirrot ovat kuitenkin selvästi vähentyneet, jolloin yksittäisen osakkaan maksettavaksi tulevat kustannukset jäävät yleensä melko alhaisiksi. Kustannusten takaisinmaksuaitalulla ei näin ollen ole yksittäiselle osakkaalle enää samaa merkitystä kuin aikaisemmin.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksu olisi yksityisen henkilön ja kuolinpesän

kyseessä ollessa suoritettava yhdeksän prosentin suuruisina vuotuismaksuina, joista koroksi luettaisiin neljä prosenttia kulloinkin suorittamatta olevalle pääomalle ja muu osa pääoman lyhennykseksi. Tällöin maksuaika olisi noin 15 vuotta, joka vastaa keskimäärin maatilalain (188/77) mukaisia laina-aikoja. Perittävä korko olisi myös yhdenmukainen maatilalain mukaisen lainojen korkojen kanssa, sillä valtaosa uusjaoista tehdään maatilalain 67 §:n mukaisella toisella vyöhykkeellä, jolla käytetään juuri neljän prosentin lainakorkoa.

Lakiin ei sisälly nykyään säännöstä viivästyskoron perimisestä siinä tapauksessa, että takaisinperittäviä kustannuksia ei makseta erääntymispäivänä. Kun viivästyskorkoa ei voida periä muunkaan lain perusteella, ehdotetaan 8 §:ään lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan viivästyneelle maksulle perittäisiin 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

9 §. Voimassa olevan pykälän mukaan vuotuismaksujen suorittamisessa voi maanmittauskonttori yksityisen henkilön tai kuolinpesän osalta, milloin asianomaisen maksuvelvollisen taloudellinen asema sitä vaatii, myöntää lykkäystä enintään kaksi vuotta kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kymmenen vuotta. Siltä ajalta, jonka osalta on myönnetty lykkäystä, ei peritä korkoa.

Uusjaoissa valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävä osa jää osakasta kohden laskettuna noin 30 000 markkaan, mikäli ei ole kysymys tilan siirrosta. Lisäksi takaisin perimisestä yksittäiselle henkilölle tai kuolinpesälle maksettavaksi tulevat vuotuismaksut jäävät alhaisiksi maksujen jakautuessa usealle vuodelle. Lykkäysmahdollisuuden merkitys on nykyään hyvin pieni. Yksityisen henkilön tai kuolinpesän osalle tulevien vuotuismaksujen ollessa markkamäärältään vähäisiä ei maksuvelvollisen taloudellinen tila juurikaan edellytä lykkäyksen myöntämistä. Tästä syystä ehdotetaan 9 § kumottavaksi tarpeettomana.

10 §. Pykälän muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja aiheutuvat siitä, että 8 §:ään on ehdotettu lisättäväksi uusi 3 momentti takaisin perittävien kustannusten viivästyskorosta.

10 a §. Voimassa olevien säännösten mukaan valtiolle takaisin perittävistä kustannuksista ei tehdä merkintää lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Nämä tilaa rasittavat kustannukset saattavat olla määrältään suuria, jolloin on tärkeätä, että niistä on tieto lainhuuto- ja kiinnitysrekisterissä, jotta tilan ostaja tai luo-

tonantaja voisi saada tiedon tilaa rasittavasta 10 §:n 1 momentissa tarkoitettusta panttivastuusta. Tämän vuoksi ehdotetaan lakiin lisättäväksi uusi 10 a §, jonka mukaan edellä mainitusta panttivastuusta tehtäisiin merkintä lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Merkintää ei kuitenkaan tehtäisi, jos perittävien kustannusten määrä on vähäinen. Asetuksella säädettäisiin se kustannusten määrä, josta ei tehtäisi merkintää.

Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi myös takaisin perittävien kustannusten maksamisen jälkeen tehtävästä merkinnästä tilan panttivastuusta vapauttamisesta.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotetun lain johdosta aiheutuvat muutokset uusjakojen tukemisesta annettuun asetuk-

seen (211/81) ovat varsin vähäisiä. Muutokset ovat pääosin luonteeltaan teknisiä ja aiheutuvat lain 5 §:n ja 9 §:n kumoamisesta. Uusjakojen tukemisesta annettuun asetukseen on myös lisättävä lain 10 a §:n edellyttämä säännös siitä mitä määrää pienemmistä takaisin perittävistä kustannuksista ei tehdä merkintää lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan hetken tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi. Lakiin tehtäviä muutoksia ei kuitenkaan sovellettaisi ennen voimaantuloajankohtaa aloitettuun toimitukseen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

uusjakojen tukemisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan uusjakojen tukemisesta 16 päivänä tammikuuta 1981 annetun lain (24/81) 5 ja 9 §, *muutetaan* 6 §:n 2 momentti, 7 §:n 2 ja 3 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 10 § sekä *lisätään* 8 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 10 a § seuraavasti:

6 §

Kustannusten maksamisesta 2 §:n mukaisesti päättää maanmittauskonttori.

7 §

Jos 1 momentissa tarkoitettuja varoja on nostettu ennen kuin työ on tehty, on nostettua määrää vastaava työ tehtävä kahden vuoden kuluessa rahaerän nostamisesta. Erityisestä syystä maanmittauskonttori voi kuitenkin myöntää määräaikaan pitennystä enintään kaksi vuotta kerrallaan. Mikäli työ ei valmistu määräajassa, on nostettu määrä perittävä takaisin ja maksettava sille nostamispäivästä lukien 16 prosentin vuotuinen korko.

Jollei 1 momentissa tarkoitettuja varoja nosteta viiden vuoden kuluessa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksen antamisesta lukien, on oikeus niiden saamiseen menetetty, ellei

maanmittauskonttori erityisestä syystä toisin päättä.

8 §

Valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksu on yksityisen henkilön ja kuolinpesän suoritettava yhdeksän prosentin suuruisina vuotuismaksuina, joista luetaan koroksi neljä prosenttia kulloinkin suorittamatta olevalle pääomalle ja muu osa pääoman lyhennykseksi. Muiden osakkaiden on suoritettava edellä tarkoitetuista kustannuksista takaisin perittävä osa yhdellä kertaa sen mukaan, kuin asetuksella säädetään.

Jos takaisin perittäviä kustannuksia ei suoriteta erääntymispäivänä, peritään viivästyneen maksun määrälle 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko erääntymispäivästä lukien siihen saakka, kunnes maksu suoritetaan.

10 §

Takaisin perittävien kustannusten ja koron suorittamisesta on jaonalainen tila panttina, ja sanotut kustannukset korkoineen saadaan ottaa tilasta riippumatta siitä, kuinka kauan ne ovat olleet maksamatta samalla etuoikeudella, kuin kiinteistöistä menevistä julkisoikeudellisista suorituksista on säädetty. Takaisin perittävät kustannukset ja korko saadaan siltä osin kuin ne ovat erääntyneet maksettaviksi ulosottaa ilman eri päätöstä tai tuomiota.

Milloin tila on 1 momentin mukaisesti panttina, vastaa 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten ja koron takaisinmaksamisesta velallisenä se, joka omistaa tilan.

10 a §

Kun päätös kustannusten takaisin perimisestä on tehty, maanmittauskonttorin on viipy-

mättä lähetettävä ilmoitus asianomaiselle tuomarille merkinnän tekemistä varten 10 §:ssä tarkoitettua panttivastuusta lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Ilmoitusta ja merkintää ei kuitenkaan tehdä asetuksella säädettävää määrää pienemmistä takaisin perittävistä kustannuksista.

Kun takaisin perittävät kustannukset korkoineen on täysin maksettu, maanmittauskonttorin on lähetettävä ilmoitus asianomaiselle tuomarille tilan panttivastuusta vapautumista koskevan merkinnän tekemistä varten lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 . Sitä sovelletaan maanmittaustosituksiin, jotka tulevat vireille lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*

Laki

uusjakojen tukemisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan uusjakojen tukemisesta 16 päivänä tammikuuta 1981 annetun lain (24/81) 5 ja 9 §, *muutetaan* 6 §:n 2 momentti, 7 §:n 2 ja 3 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 10 § sekä *lisätään* 8 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 10 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Jos tilan siirto tuottaa huomattavaa haittaa tai hankaluutta taikka jos siirron johdosta on suoritettava melkoisen suuria kuivatus-, tien- teko- tai muita töitä, voidaan siirtyjälle, mikäli tämä on yksityinen henkilö tai kuolinpesä, myöntää valtion varoista avustusta. Avustuksen määrä ei saa ylittää maa- ja metsätalousmi- nisteriön päätöksellä määrättävää enimmäis- määrää. Avustuksen suuruutta määrättäessä on otettava huomioon siirtyjän varallisuus sekä haitan ja hankaluuden suuruus.

(Kumotaan)

5 §

6 §

Kustannusten maksamisesta 2 §:n mukaisesti ja 5 §:ssä tarkoitettun avustuksen myöntämises- tä päättää maanmittauskonttori.

Kustannusten maksamisesta 2 §:n mukaisesti päättää maanmittauskonttori.

7 §

Jos 1 momentissa tarkoitettuja varoja on nostettu ennen kuin työ on tehty, on nostettua määrää vastaava työ tehtävä kahden vuoden kuluessa rahaerän nostamisesta. Erityisestä syystä maanmittauskonttori voi kuitenkin myöntää määräaikaan pitennystä enintään kaksi vuotta kerrallaan. Mikäli työ ei valmistu määräajassa, on nostettu määrä perittävä ta- kaisin ja maksettava sille nostamispäivästä 12 prosentin vuotuinen korko.

Jos 1 momentissa tarkoitettuja varoja on nostettu ennen kuin työ on tehty, on nostettua määrää vastaava työ tehtävä kahden vuoden kuluessa rahaerän nostamisesta. Erityisestä syystä maanmittauskonttori voi kuitenkin myöntää määräaikaan pitennystä enintään kaksi vuotta kerrallaan. Mikäli työ ei valmistu määräajassa, on nostettu määrä perittävä ta- kaisin ja maksettava sille nostamispäivästä 16 prosentin vuotuinen korko.

Voimassa oleva laki

Jollei 1 momentissa tarkoitettuja varoja tai 5 §:ssä tarkoitettua avustusta nosteta viiden vuoden kuluessa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksen antamisesta lukien, on oikeus niiden saamiseen menetetty, ellei maanmittauskonttori erityisestä syystä toisin päättä.

8 §

Valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksu on yksityisen henkilön ja kuolinpesän suoritettava kuuden prosentin suuruisina vuotuismaksuina, joista luetaan koroksi kolme prosenttia kulloinkin suorittamatta olevalle pääomalle ja muu osa pääoman lyhennykseksi. Muiden osakkaiden on suoritettava edellä tarkoitetuista kustannuksista takaisin perittävä osa yhdellä kertaa sen mukaan, kuin asetuksella säädetään.

9 §

Vuotuismaksujen suorittamisessa voi maanmittauskonttori yksityisen henkilön tai kuolinpesän osalta, milloin asianomaisen maksuvelvollisen taloudellinen asema sitä vaatii, myöntää lykkäystä enintään kaksi vuotta kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kymmenen vuotta. Siltä ajalta, jonka osalta on myönnetty lykkäystä, ei peritä korkoa.

10 §

Takaisin perittävien kustannusten suorittamisesta on jaonalainen tila panttina, ja sanotut kustannukset saadaan ottaa tilasta riippumatta siitä, kuinka kauan ne ovat olleet maksamatta samalla etuoikeudella, kuin kiinteistöistä menevistä julkisoikeudellisista suorituksista on säädetty. Takaisin perittävät kustannukset saadaan siltä osin kuin ne ovat erääntyneet maksettaviksi, ulosottaa ilman eri päätöstä tai tuomiota.

Milloin tila on 1 momentin mukaisesti panttina, vastaa 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten takaisinmaksamisesta velallisenä se, joka omistaa tilan.

Ehdotus

Jollei 1 momentissa tarkoitettuja varoja nosteta viiden vuoden kuluessa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksen antamisesta lukien, on oikeus niiden saamiseen menetetty, ellei maanmittauskonttori erityisestä syystä toisin päättä.

8 §

Valtion varoista maksettujen kustannusten takaisin perittävän osan takaisinmaksu on yksityisen henkilön ja kuolinpesän suoritettava yhdeksän prosentin suuruisina vuotuismaksuina, joista luetaan koroksi neljä prosenttia kulloinkin suorittamatta olevalle pääomalle ja muu osa pääoman lyhennykseksi. Muiden osakkaiden on suoritettava edellä tarkoitetuista kustannuksista takaisin perittävä osa yhdellä kertaa sen mukaan, kuin asetuksella säädetään.

Jos takaisin perittäviä kustannuksia ei suoriteta erääntymispäivänä, peritään viivästyneen maksun määrälle 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko erääntymispäivästä lukien siihen saakka, kunnes maksu suoritetaan.

9 §

(Kumotaan)

10 §

Takaisin perittävien kustannusten ja koron suorittamisesta on jaonalainen tila panttina, ja sanotut kustannukset korkoineen saadaan ottaa tilasta riippumatta siitä, kuinka kauan ne ovat olleet maksamatta samalla etuoikeudella, kuin kiinteistöistä menevistä julkisoikeudellisista suorituksista on säädetty. Takaisin perittävät kustannukset ja korko saadaan siltä osin kuin ne ovat erääntyneet maksettaviksi ulosottaa ilman eri päätöstä tai tuomiota.

Milloin tila on 1 momentin mukaisesti panttina, vastaa 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten ja koron takaisinmaksamisesta velallisenä se, joka omistaa tilan.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 a §

Kun päätös kustannusten takaisin perimisestä on tehty, maanmittauskonttorin on viipymättä lähetettävä ilmoitus asianomaiselle tuomarille merkinnän tekemistä varten 10 §:ssä tarkoitetusta panttivastuusta lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Ilmoitusta ja merkintää ei kuitenkaan tehdä asetuksella säädettyä määrää pienemmistä takaisin perittävistä kustannuksista.

Kun takaisin perittävät kustannukset korkoineen on täysin maksettu, maanmittauskonttorin on lähetettävä ilmoitus asianomaiselle tuomarille tilan panttivastuusta vapautumista koskevan merkinnän tekemistä varten lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 19 ____ . Sitä sovelletaan maanmittaustöihin, jotka tulevat vireille lain voimaantulon jälkeen.
